

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: J. G., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Vlastimilem Škodou,
sídlem Řetězová 2, 405 01 Děčín,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2016, č. j. 1056/DS/2016,
JID: 46691/2016/KUUK/NovK, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 16. 5. 2016,
č. j. 1056/DS/2016, JID: 78081/2016/KUUK/NovK,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2016, č. j. 1056/DS/2016, JID: 46691/2016/KUUK/NovK, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 16. 5. 2016, č. j. 1056/DS/2016, JID: 78081/2016/KUUK/NovK, jímž bylo pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Most, odboru správních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 23. 12. 2015, č. j. MmM/147448/2015/OSČ-Př/MK, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že není pravdou, že jeho zmocněnec podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně až dne 17. 2. 2016, tj. po uplynutí odvolací lhůty. Takový závěr je v rozporu se skutečností, neboť zmocněnec žalobce podal poštovní zásilku adresovanou správnímu orgánu I. stupně, která obsahovala odvolání, držiteli poštovní licence již dne 15. 2. 2016. Odvolací lhůta tak byla zachována, neboť odvolání bylo podáno poslední den odvolací lhůty. Žalobce navrhl, aby soud provedl jako důkaz podací lístek, který dokládá, že odvolání bylo podáno včas, a též aby soud požádal společnost Česká pošta, s.p. (dále jen „Česká pošta“) o vyjádření k pravosti podacího lístku a pravdivosti údajů na něm uvedených. Žalobce dále namítl, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť z jeho odůvodnění není zřejmé z jakého podkladu a jakým způsobem žalovaný dovodil, že žalobce podal odvolání až dne 17. 2. 2016. Žalobce uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 správního řádu.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž uvedl, že žalobci bylo doručováno prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky dne 29. 1. 2016, odvolací lhůta proto uplynula dne 15. 2. 2016 a následujícího dne nabylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně právní moci. Dle žalovaného tak nezbyvá než konstatovat, že dne 17. 2. 2016 již žalobce podal své odvolání prostřednictvím České pošty a její služby tzv. PostServisu opožděně, a tudíž žalovaný toto odvolání jako opožděné zamítl. Žalovaný k tomu doplnil, že z informací na webových stránkách uvedeného poskytovatele poštovních služeb vyplývá, že služba PostServis je určena pro firemní korespondenci, kdy odesílatel předává data ke zpracování v elektronické podobě a PostServis je tiskne a obálkuje. Ze sdělení pracovnice České pošty žalovaný zjistil, že zásilka byla předána k přepravě dne 15. 2. 2016 v 19:10 hodin, tj. po rozhodné době, jelikož pracovní doba předmětné pobočky je do 16:00 hodin, poté byla vytištěna, zaobálkována a následující den, tj. 16. 2. 2016 předána do poštovního provozu. Žalovaný upozornil na skutečnost, že zmocněnec žalobce po celou dobu správního řízení komunikoval prostřednictvím elektronické komunikace a je tak otázkou, proč zvolil pro podání odvolání popsáný způsob, když má zřízenou datovou schránku a elektronickou poštu s uznávaným elektronickým podpisem. Žalovaný má za to, že ze strany žalobce jde o obstrukční taktiku, která má problematizovat a protahovat předmětné řízení, což dokládá i skutečnost, že zmocněnec žalobce podal zásilku poslední den lhůty k podání odvolání, a to navíc po pracovní době, protože si je vědom toho, že zásilka bude vyřízena až následující pracovní den a správní orgány budou postupovat tak, jako by se jednalo o opožděné odvolání. Žalovaný závěrem konstatoval, že postupoval v dobré víře, že se jedná o opožděné odvolání, jelikož na obálce písemnosti bylo razítko České pošty s datem 17. 2. 2016, přičemž jednání žalobce vnímá jako úmyslné zahlcování veřejné správy České republiky. Na základě výše uvedených důvodů navrhl soudu žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

4. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž k otázce posouzení, zda byla odvolací lhůta zachována v případech podání odvolání pomocí pošty, odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 1994, sp. zn. 50 Cm 13/94, z něhož vyplývá, že rozhodující je okamžik odevzdání tohoto podání na poště, a není tedy např. rozhodující to, kdy pošta začne přepravu skutečně provádět. Dle žalobce je tedy na místě vzít v potaz moment uzavření smlouvy o poštovní službě, přičemž tento je osvědčován držitelem poštovní licence na podací stvrzence, datum uvedené na denním razítku je naopak irelevantní, neboť není rozhodné, kdy byla přeprava zásilky započata, ale kdy bylo podání předáno orgánu, který má povinnost jej doručit. Ohledně pozdního podání odvolání dále žalobce uvedl, že z ust. § 83 odst. 1 správního řádu plyne, že odvolací lhůta činí 15 dnů a jiné omezení ze zákona nevyplývá. Pokud by zákonodárce chtěl, aby bylo odvolání podáváno např. do 16:00 hodin, případně v jiné kratší lhůtě, stanovil by tak v zákoně. Ke způsobu podání odvolání žalobce uvedl, že je právem každé osoby zvolit si způsob, jakým bude se správním orgánem komunikovat a nelze ji klást k tíži, pokud dodrží zákonný postup. K využití tzv. hybridní pošty žalobce přinutila i skutečnost, že přijetí odvolání, které zmocněnec žalobce nejprve zaslal e-mailem, nebylo elektronickou podatelnou správního orgánu v rozumné době potvrzeno. Datovou schránku zmocněnec žalobce k odeslání odvolání nevyužil, jelikož po přihlášení by musel zpracovat velké množství přihlášením doručených písemností, čemuž se snažil ve večerních hodinách vyhnout. Ohledně tvrzení žalovaného, že zmocněnec žalobce vystupuje v této roli ve velkém množství řízení, žalobce zdůraznil, že je tato skutečnost irelevantní, neboť ji žalovaný netvrdil a neprokazoval v rámci správního řízení. K postupu žalovaného při posuzování odvolání žalobce uvedl, že správním orgánům nesvědčí ochrana dobré víry, jak je tomu v soukromém právu, je proto bez významu, čemu žalovaný věřil, podstatné je, zda odvolání bylo opožděné, nebo včasné. K tomu žalobce doplnil, že nemá za to, že by měl odvolatel v odvolání uvádět, kdy bylo odvolání podáno, naopak se předpokládá, že tuto skutečnost zjišťují správní orgány ex offu.

Ústní jednání před soudem

5. Z jednání soudu konaného dne 14. 1. 2019 se právní zástupce žalovaného řádně předem omluvil ze zdravotních důvodů s tím, že vyslovil souhlas s projednáním věci bez jeho přítomnosti. Právní zástupce žalobce se i přes řádné a včasné předvolání k jednání soudu bez omluvy nedostavil.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanovení § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ustanovení § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 23. 12. 2015, č. j. MmM/147448/2015/OSČ-Př/MK, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a písm. k) zákona o silničním provozu, bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 29. 1. 2016. Lhůta k podání odvolání skončila dne 15. 2. 2016. Z razítka na poštovní obálce je zřejmé, že dne 17. 2. 2016 byla odeslána poštovní zásilka s odvoláním, přičemž z výpisu sledování zásilky č. RR922094070CZ vyplývá, že byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 18. 2. 2016 a podána prostřednictvím PostServisu České Budějovice dne 16. 2. 2016.
8. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Dle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) věty před středníkem zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.
10. Dle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu platí, že pokud připadne konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den.
11. Dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.
12. Dle ustanovení § 1 odst. 2 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o poštovních službách“) je poštovní službou činnost prováděná podle poštovní smlouvy a za podmínek stanovených tímto zákonem. Poštovní služba zpravidla zahrnuje poštovní podání, třídění a přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě a je prováděna za účelem dodání poštovní zásilky příjemci. Za poštovní službu se považuje i dodání poukázané peněžní částky.
13. Dle ustanovení § 2 písm. a) zákona o poštovních službách je poštovní zásilkou adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána; poštovní zásilkou se rozumí i poštovní balík.
14. Dle ustanovení § 2 písm. m) zákona o poštovních službách je poštovním podáním převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby.
15. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že z odůvodnění není zřejmé, z jakého podkladu a jakým způsobem žalovaný dovodil, že žalobce podal odvolání až dne 17. 2. 2016. Tuto námitku soud neshledal důvodnou.
16. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný při zkoumání včasnosti podaného odvolání uvedl, že dne 17. 2. 2016 žalobce podal své odvolání prostřednictvím pošty opožděně, a tudíž žalovaný nemohl postupovat jinak, než že toto odvolání zamítl. K tomu Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

soud uvádí, že z formulace „prostřednictvím pošty“ vyplývá, že správní orgán při posouzení okamžiku podání vycházel z údaje na razítku, kterým byla opatřena obálka, ve které bylo odvolání doručeno. Skutečnost, že obálka je při převzetí k poštovní přepravě opatřena razítkem s datem převzetí k přepravě, je takovou notorietou, že její neuvedení v odůvodnění rozhodnutí ve vztahu ke zjištění okamžiku podání zásilky k poštovní přepravě nemůže způsobovat nepřekoumatelnost rozhodnutí. Soud tedy dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a tuto námitku žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou.

17. Žalobce dále namítal, že jeho zmocněnec podal poštovní zásilku s odvoláním správnímu orgánu I. stupně již dne 15. 2. 2017 a nikoliv až dne 17. 2. 2016, jak vzal žalovaný za zjištěné. Dle názoru žalobce byla tudíž odvolací lhůta zachována, neboť odvolání bylo podáno v poslední den odvolací lhůty. K prokázání tohoto tvrzení navrhl žalobce k důkazu zejména podací lístek o podání písemnosti k přepravě České pošty. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou.
18. Pro zodpovězení této otázky je nutné nejprve vzít v úvahu, jaký druh služby žalobce u poskytovatele poštovních služeb k přepravě svého podání využil. S ohledem na vyjádření žalobce a obsah výpisu sledování zásilek na portálu PoštaOnline, který byl součástí správního spisu, soud vycházel ze skutečnosti, že žalobce pro podání odvolání využil službu hybridní pošty s označením Postservis.
19. Specifičností hybridní pošty z jejího hlediska vlivu na zachování lhůt stanovených procesními předpisy se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49, v němž dospěl k závěru, že: *„Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz> není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“*
20. Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí konstatoval, že je třeba v rámci služby jakou je právě hybridní pošta důsledně odlišovat jednotlivé dílčí služby, a to zejména s ohledem na odlišný způsob právní regulace, kdy nejprve v okamžiku odeslání elektronické objednávky mezi zákazníkem a Českou poštou je uzavřena smlouva, která se řídí občanským zákoníkem, případně též zákonem č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, a obchodními podmínkami a fází počínající podáním zásilky do poštovní přepravy, která se již řídí poštovní smlouvou podle zákona o poštovních službách. Nejvyšší správní soud dále upřesnil, že: *„Česká pošta se převzetím elektronické objednávky zavazuje jednak zpracovat objednávku do podoby listinné zásilky, což ještě není poštovní službou, a jednak následně zajistit její doručení, tj. podat zásilku k poštovní přepravě. Veřejnoprávní regulací silně ovlivněný vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.“*
21. Soud neshledal žádný důvod se od výše citovaných závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v daném případě odchýlit.
22. Z výpisu sledování zásilek na portálu Pošta Online, který byl součástí správního spisu, jednoznačně vyplývá, že k podání předmětné zásilky obsahující odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí došlo dne 16. 2. 2016 prostřednictvím služby Postservis (nikoli tedy dne 17. 2. 2016 jak uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí). Z obsahu správního Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spisu vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno prostřednictvím systému datových schránek zástupci žalobce dne 29. 1. 2016. Patnáctidenní lhůta k podání odvolání uplynula v sobotu 13. 2. 2016, posledním dnem lhůty k podání odvolání bylo s přihlédnutím k ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu tedy pondělí dne 15. 2. 2016. K předání zásilky obsahující odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí však došlo až dne 16. 2. 2016, tedy po marném uplynutí odvolací lhůty. S ohledem na výše citovanou judikaturu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu na tomto místě soud zdůrazňuje, že okamžik, kdy právní zástupce žalobce odeslal své podání elektronickou cestou zpracovateli hybridní pošty, nelze považovat za okamžik předání odvolání k poštovní přepravě.

23. S ohledem na výše uvedené soud proto uzavírá, že žalobce odvolání proti rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně nepodal včas, když předmětná poštovní zásilka byla podána k poštovní přepravě až dne 16. 2. 2017, tj. po marném uplynutí odvolací lhůty. Žalovaný takové odvolání zcela správně vyhodnotil jako opožděné. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že původně žalovaný vycházel z nesprávného předpokladu, že odvolání bylo k poštovní přepravě předáno až dne 17. 2. 2016. Předmětnou námitku tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
24. Vzhledem k výše uvedeným závěrům soud neprovedl důkaz podacím lístkem, jak jej navrhoval žalobce, pro nadbytečnost, jelikož datum podání na něm uvedené představuje v tomto případě pouze den elektronické objednávky služby (soukromoprávního charakteru) a nikoliv datum, které by vypovídalo o okamžiku uzavření poštovní smlouvy, resp. o datu podání zásilky k poštovní přepravě, tak jak to lze předpokládat u služby klasických listovních zásilek. Rovněž návrh žalobce, aby byla Česká pošta vyzvána k podání vyjádření, zda údaje na podacím lístku jsou pravdivé, zda je podací lístek originální a nezměněný, soud také zamítl, neboť tímto důkazním návrhem měla být osvědčena pravdivost jiného důkazu, který však v soudním řízení proveden nebyl.
25. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku I. podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku rozsudku II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. ledna 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)